

Frida & Mandalina

Yazan: WILL GMEHLING

Resimleyen: ANNA HÖGLUND

Türkçesi: ÇAĞLA VERA KILIÇARSLAN

"Pekâlâ," dedi barınaktaki diğer köpekler, "eğer birinin seni gerçekten sahiplenmesini istiyorsan, numara yapmak zorundasın."

Frida, tamam gibisinden başını salladı.

"Yani kendini kamufle etmelisin," dedi diğer köpekler ve güldüler.

Frida, onların ne demek istediğini anlamıştı.

"Sahi, neden buradan ayrılmak istiyorsun?" diye merak etti diğer köpekler. "Burası hiç de fena sayılmaz: Daima temiz bir mama kabı. Her gün taze mama. Düzenli olarak serbestçe gezebilme imkânı. Üstelik seni tekmeleyen falan da yok..."

Kafesinin parmaklıklarına bakan Frida, yaban kokulu çayırları, yüksek bulutları ve bulutların altındaki ağaçları düşledi.

"Peki, eski dost," dedi diğer köpekler, "ne yapıp edip seni bir şeye benzeteceğiz!" Sonra da halden anlar bir şekilde eklediler: "Çünkü öyle kötü görünüyorsun ki..."

Frida onaylarcasına başını salladı.

Barınak yöneticisinin adı Mascarpone'ydi. Bu fikre hemen heveslendi. "Dâhiyanel!" diye bağırdı. "Biraz hin bir fikir ama aynı zamanda çok da parlak! Bana, daha iyi zamanları hatırlatıyor... İzin verin anlatayım: Hani, küçük bir sorun yaşamıştık ve..."

"Off, lütfen yine şu üç çanta dolusu para ve dört gerzek polis memuruyla ilgili hikâyeye girme," diye pofladı diğer köpekler. "Şimdi Frida'yla ilgilenmeliyiz. Frida yine aynı gençliğindeki gibi görünmeli."

"Çok iyi!" diye bağırdı Bay Mascarpone.

"Acayip zor bir iş olacak!" diye zevkten ulumaya başladı diğer köpekler.

Frida'yı toprak rengine ve siyah ile grinin çeşitli tonlarına boyadılar. Tüylerini tarayarak ona vahşi bir hava verdiler. Patilerine pedikür yaptılar ve ona gözü kara bakmayı öğrettiler. Ona, her şeye hazır genç bir köpek nasıl durur, gösterdiler.

Bu büyük ustalık istiyordu!

Frida, şimdi yine genç ve gözü kara olduğu eski zamanlardaki gibi görünüyordu. Frida tek kelimeyle muhteşem görünüyordu!

